

Evangelikus hírlevél

A BAKONYCSERNYEI EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG KIADVÁNYA

A TARTALOMBÓL

Esperesi jelentés.
Egyházmegyei felügyelői jelentés
Jézus világ megváltója
Barcsi kirándulás
Óvodánk életéből

X. ÉVFOLYAM II. SZÁM. 2009. ÁPRILIS

„Mester, jó nekünk itt lenni!” Lk9,28-36.

Elhangzott a nagyvelegi lelkesgyűlésen

Raffaello Santi: Krisztus színeváltozása

Minden romlatlan ember szereti, élvezi a szépet. Nincs határa térben és időben, a szépségből sohasem elég. Minden esztendőben várjuk a tavaszt és ugyan ki bélyegezné unalmasnak a virágokban, lombokban nyíló új életet? Lelkesedünk az emberi test szépségeért is, megigézi lelkünket az igazi szerelem, a kincset érő barátság, az anyaság tündöklő varázsa. Minden igazi szépség előtt gyökeret ver a lábunk és lelkesen kiáltunk: jó nekünk itt lennünk!

Amint a mondottakból is kiviláglik, a szépség világában is vannak bizonyos fokozatok, minőségi különbségek. Az igazi szépség meghatározása nem könnyű dolog. Felállítani a helyes értékrendet és másokkal is elfogadtatni komoly pedagógiai feladat. Gyakran megrontják az emberek ízlését, megzavarják értékrendjét. Mindez azonban csak átmeneti jelenség, mert minden tartalmi szépség kihull az idő rostájából.

Mióta az ember felkapaszkodott a gondolat látófájára, elbűvöli lelkét az a különleges szépség, amit egyszerűen „szentségnek” nevezünk. Ha ilyen nagyszerű élmény jelenthet az emberek közelsége, boldogító látása, mennyivel nagyszerűbb lehetett az apostolok Krisztus – látása a Megdicsőülés hegyén. Ha olyan ígész volt hétköznapi, természetes megjelenésében, milyen lehetett az istenieség fényében tündökölni. Az evangélium számos példával szemlélteti, hogy milyen változást eszközölt Jézus látása, szépségének ragyogása. Péter elhagyja hajóját, Lévi a pénzváltó asztalt, Magdolna bűnös életét, betegek a betegséget, holtak a halált. Megszámálhatatlan azoknak a száma, akik Jézusra néztek és beleszépültek ebbe a látásba.

Életünknek, létünknek értelme, célja, csúcspontja Krisztus. Ő, a mindennapiság ne engedje felednünk, hogy Istenhez közelíteni

kiváltságos szent pillanat, hogy Isten elé lépni örökkön ismétlődő lelki csoda. Életünkben vannak drága pillanatok, amikor ajkunkra tolt a vallomás: Uram, jó nekünk itt lennünk! Legyünk hálások érte! Sokszor azonban elröppennek a boldog percek és oda sodródunk ahol nem jó nekünk. Aki azonban „látta” Jézust, aki hitt és szeretet szálaival baráti kapcsolattal kötődik hozzá, az mindig és mindenütt megtalálhatja azt a „helyet”, ahol jó nekünk lennünk. Bárcsak mi is közéjük tarthatnánk!

A megdicsőülés hegyének történetében Jézus megmutatja valódi önmagát. Péter, Jakab, János ott fenn a hegyen nem inkognitóban, nem maga-rejtetten, hanem leplezetlenül láthatta meg: Kicsoda Jézus, akivel együtt jártak, s aki legutóbb úgy megdöbben-tette őket, amikor a reá váró szenvedésekről és haláláról szólt.

Folytatás az ötödik oldalon

Esperesi jelentés 2008.

Főtisztelendő Egyházmegyei Közgyűlés!

„Senki nincs mélyebb rabszolgaságban, mint aki azt hiszi, hogy szabad.” Goethe

A fenti idézetre az elmúlt év karácsonyára megjelent Magyar Nemzetstratégia című könyvben bukkantam. A goethei gondolat medret szab jelentésem első részének, melyben hagyományosan szót szeretnék ejteni hazánk helyzetéről, megvizsgálva azt az a folyamatot is melyet rendszerváltásként emlegetünk. Miközben áttekintjük környezetünk, lelki, és gazdasági helyzetét. Szeretném, ha kritikusan vizsgálnánk meg önmagunkat is. Tegyük fel magunknak a kérdést: Vajon mi hívő emberek, gyülekezeteink mennyiben tudunk a társadalom élő lelkiismereteként megszólalni, vigasztalni és segíteni?

Családi pihenésünk során, Balatonszárzón egy Értelmiségi Fesztivál is zajlott, az ott hallott egyik előadás a kinyilatkoztatás erejével hatott rám. Az Adótanácsadók Országos Szövetségének alelnöke Varga István, előadásában a maga matematikai realitásában mutatta be a hallgatóságának miként esett meg velünk a rendszerváltoztatásnak nevezett szemfényvesztés, miként adósodott úgy el az ország, hogy közben elveszítette nemzeti vagyonának 90%-át. Az ő előadásában halottam e mondatot:

„A rendszerváltozásnak hazudott történet, valójában már akkor eldőlt, mielőtt az, létrejött volna.” E legutóbbi állítás igazolására a teljesség igénye nélkül álljon itt néhány tény:

Hazánk 1982-ben Valutaalapi és Világbanki tagságot kapott. Melynek következtében a forint konvertibilis fizetőeszköz lett. Mindez úgy történhetett meg, hogy a forint levált a MNB által kibocsátott arany fedezetről. Árfolyamát politikai döntések és gazdasági hatások nyomán a kormánydöntések határozták meg árfolyamát, így lett a mi forintunk szabadon beváltható és manipulálható fizetőeszköz. Carter elnök nemzetbiztonsági főtanácsadója Brzezinski A nagy sakktábla című, 1999-ben írt könyvében leleplező módon megírta a nyugati pénztőke könyörtelen gyarmatosító szándékát: „Ősi birodalmak könyörtelenebb kifejezésével élve: elejét kell venni a vazallusok bármilyen paktálásának, fenn kell tartani függő helyzetüket, meg kell védelmezni a szövetségeseiket, el kell érni, hogy szófogadók maradjanak; meg kell akadályozni, hogy a barbárok egymással szövetkezzenek.”¹

A rendszerváltoztatás tehát nem volt más, mint uralomváltás. Pénzbirodalomnak történő jól megtervezett és megszervezett fel-

tételek nélküli behódolás. A hatalomátadás e folyamata erősebb és gyengébb intenzitással valójában már 20 éve háborítatlanul folyik, abban, hogy így, – és idáig jutottunk, mi magunk is partnerek voltunk, s vagyunk. Ugyanis a szép ígéretektől hagytuk megcsaladni önmagunkat, hogy beteljesedjenek rajtunk Pál apostol szavai: „Akik azt állították magukról, hogy bölcsek, azok bolondokká lettek és a halhatatlan Isten dicsőségét felcserélték emberek (és madarak, négylábúak és csúszómászók) képével.” Rm 1,22

Gondoljunk azokra a négyévente megjelenő óriási méretű mosolygós ábrázatú ikonokra, akik a megváltás aktuális ígéreiteit hordozzák. Folytatva az idézetet:

Akik az Isten igazságát a hazugsággal cserélték fel ... ezért Isten gyalázatos szenvedélyeknek szolgáltatva ki őket. És mivel nem méltatták Istent arra, hogy megtartsák ismeretükben, Isten kiszolgáltatta őket az erkölcsi ítéletre képtelen gondolkodásnak, hogy azt tegyék, ami nem illik. Ezért tele vannak mindenféle hamissággal, gonosszággal, kapzsisággal, viszálykodással, álnoksággal, rosszindulattal; besúgók, rágalmazók, istengyűlölők, gőgösek, dicsekvők, találékonyak a rosszban, szüleiknek engedetlenek, ki-méltetlenek, szőszegők, szeretetlenek és irgalmatlanok. Rm1, -31

Válságunk elsősorban morális válság, melyet emberek okoztak embereknek, felelőtlen önzésükkel, hatalomvágyukkal és pénzimádatukkal. A rendszerváltoztatás folyamatában ehhez az új értékrendhez alakítottak mindent, nemcsak a társadalom és a gazdaság jogi kereteit, de a magyar lakosság tömegeit is. Ebben a ránk szakadó álszabadságban, a pénzhaszában magányossá váló embert elszakították a családtól, kisközösségeiktől, melyek még némiképpen ellensúlyozhatták volna az individualizálódás káros folyamatait.

Ám a rendszerváltoztatást, annak káros következményeit a jelenleg is irányító politikai elit csak velünk együtt tudta véghezvinni. Ehhez kiváló eszközt nyújtott számukra a gondolkodásunkat, nyelvünket jelentősen befolyásolni képes kereskedelmi média. Viszont a gazdasági hatalom nem elégedett meg az alantas ösztöneinket kiszolgáló kereskedelmi csatornák létesítésével. A közszolgálati televízióadók és rádiók műsorainak megváltoztatásával további frontokat nyitottak a közizlés és közgondolkodás befolyásolására. Ezekben a folyamatokban nemzettudatunk, elaltatására, megszüntetésére tett kísérletek is tetten érhetők.

„Emeregy, emerkettő és emerhárom” „Újbeszél” stílusban formálódik itt is az orwelli szép, világ.

Meggyőződése, hogy az Amerikai Egyesült Államokból kiinduló, gazdasági válságnak, ma Magyarországon sokkal mélyebb a hatása, mint másutt. Szeretném, ha az alábbi gondolatokat önkritikával hallgatnánk. Bogár László írja egyik dolgozatában²:

„A közbeszéd is válságban van. Ma Magyarországon a szavak háborúja dúl, egy „verbális polgárháborúnak” vagyunk elszenvedői”, s olykor talán harcosai is. E csata a jobb és baloldalinak nevezett politikai csoportosulások között folyik, melyben szembeötlő a szörnyű stratégia, „nekem már az is nyereség, ha a másíknak többet tudok ártani, mint ő nekem.” Ez is olyan, mint minden más szörnyű háború, győztesei igazából nincsenek, csak vesztesékek.

A politikai rendszer is válságban van

Míg a korábbi elnyomó diktatúrák mindig valamilyen – izmus – ként fogalmazódtak meg, addig a mai rendszer kínosan kerüli a kapitalizmus kifejezést, leginkább demokráciaként hirdeti magát, ám mindeközben a pénzvilág láthatatlan urai ellenőrizetlenül gyakorolják felettünk hatalmukat. A négyévenkénti politikai választások szabadsága erősen megkérdőjelezhető. Az önálló gondolkodásra képtelen, a magasabb erkölcsi értéktől megfosztott, érdekelismerésre és érdekérvényesítésre képtelen, tömegember a reklámok által irányítható. Az eredmény, csak reklámidő kérdése, a reklámidő viszont megint csak pénzkérdés.

A magyarországi kapitalizmus működési jellemzői

Egy adat a rendszerváltozás 20 évében a reálbérek évi átlagnövekedése 0.7 %-os, miközben a profitok növekedési üteme 23%-os volt.³ A mai magyar gazdaságban jelentkező profitot 90%-ban multinacionális cégek termelik, akik a profit jelentős részét kiviszik az országból.

A társadalmi újratermelés is válságban van. A CIA -listán a világ 222 országának sorában Magyarország a 202. az egy nőre jutó 1.33 gyermekszüléssel. A népességfogyás mellett a házassági kedv csökkenése, a válások számának megugrása, a kirívóan alacsony átlagéletkor, a vezető halálokok és a lakosság mentális állapota, magas öngyilkossági ráta, alkoholizmus, - csupa olyan te-

¹ Idézi: Varga István Zsákmánylétünk, Magyar Nemzetstratégia 326-327. o.

² Bogár László: A nemzetstratégia társadalomgazdasági alapjai i.m. 231-239

³ Bogár László: A nemzetstratégia társadalomgazdasági alapjai, i.m. 234.o.

rület, amelyben az európai átlagnál kedvezőtlenebb helyzetünk.⁴

Ilyen helyzetben éltünk és ilyen környezetben szolgáltunk 2008-ban és szolgálunk ma is.

Ebben a háttérben az előző év ígéje a Krisztusban való létezés és megtartás kegyelmét jelenti mindannyiunk számára, ahogy ő mondta: Én élek és ti is élni fogtok. Ma is az ő kegyelméből élünk és létezzünk. Hogy miként, azt gyülekezeteinkre lebontva elnöktársam értékeli és mutatja majd be.

Szolgálatainkról való tételes kimutatást a mellékletben olvashatják a Testvérek.

A 2008. évben szinte dömpingje volt a sok kulturális és egyéb akciónak. E kampányok között a teljesség igénye nélkül ünnepelték a reneszánsz évét, a föld évét, az Európai Bizottság a Kultúrák közti párbeszéd évét hirdette meg. Mindezen akciók mellett cseppet sem szerénykedett a jól felépített és jól közvetített „2008 A Biblia éve” rendezvénysorozat, mely helyet kapott a rádióban, a televízióban és az országos napilapok és az elektronikus újságok hasábjain. A könyvtárak, kiállítótermek és gyülekezetek rendeztek tárlatokat, tudományos konferenciákat. „2008 a biblia éve” hallhattuk ezt szószéken, gyülekezeti alkalmakon, ünnepeink kapcsán. Bicskén megrendezett egyházmegyei csendes napunk témája is az „Örök Biblia” volt. Hozzánk is elérkezett pünkösdkor az a „bibliai vándorkiállítás”, amely bejárta egyházunk és egyházmegyéink sok gyülekezetét. Ez az országos és ökumenikus rendezvénysorozat a Biblia olvasására, lelki elmélyülésre buzdított, éppen úgy, mint az istentiszteletek, bibliaórák ajánlott témái, melyek a lelkiekben és hitben történő növekedést szorgalmazták.

Az esperesi teendők ebben az évben különösen sok feladatot jelentettek, mert az egyházmegye majd összes gyülekezetében rövidebb látogatásra és az alaposabb ellenőrzést jelentő vizitációra került sor. Helyettesítési szolgáltatásokat végeztünk Mór-Pusztavám, valamint Csákvár-Csabi-Bicskei gyülekezetekben több alkalommal is. A zsinati tagság, valamint az esperesi szakkollégiumok látogatása is rendszeres elfoglaltságot jelentett. Szolgálatainkat igyekeztünk időnkhez és erőnkhez képest lelkiismeretesen végezni.

Örömkre szolgál, hogy a szolgálati feyelem erősödött, alátámasztva a közgyűlés bölcs döntését, mellyel elhalasztotta a büntető jellegű egyházmegyei szabályrendelet bevezetését.

Pénzügyi tartozása offertóriumok és járulé-

kok tekintetében egyik egyházközségnek sincs.

Statisztikai beszámolót a szákszendi és tati gyülekezetek kivételével mindenki elkészítette.

Teljes körű információt ezért csak a választói névjegyzékben található testvérek számáról tudok közölni.

E számadat 2007-ben 5 271 fő, 2008-ban 5 233 fő, tehát 38 fővel csökkent az előző évhez képest.

Nyilvántartásunkban szereplő teljes egyháztagok száma 96 fővel növekedett. (2007-ben 9393 fő 2008-ban 9489 főt tartottunk nyilván gyülekezeteinkben.⁵)

Tehát 2008-ban 9 489 fő a 18 év alatti gyermekek és az egyházfenntartást nem vállalók együttes száma. Az egyházfenntartást nem vállalók számaránya a teljes egyháztagsághoz képest 55,6%. Ez az adat oly szomorú, hogy mindenkit bűnbánatra és elgondolkodtatásra kell készítsen!

Fejér-Komáromi Egyházmegye	2007. tagok	Választók	2008. tagok	Választók
Bakonycsérnye	1697	1110	1804	1395
Bakonyszombat-hely	340	259	340	252
Bokod	442	269	431	285
Csákvár-Bicske-Csabdi	340	130	340	122
Esztergom	212	115	212	115
Hánta-Ászár-Kisbér	236	168	236	175
Komárom	180	120	180	88
Lajoskomárom	500	334	500	305
Nagyveleg	360	215	360	205
Oroszlány	556	259	556	159
Pusztavám-Mór	703	468	703	450
Sárbogárd	179	112	179	111
Súr	410	336	410	242
Szákszend	400	260	400	258
Székesfehérvár	1417	561	1417	590
Tatabánya	486	162	486	160
Tata	150	64	150	80
Tordas-Gyúró	785	329	785	241
Összesen:	9393	5271	9489	5233

Helyzetünk

Senki nem gondolja, hogy a bevezetőben körvonalazott társadalmi-gazdasági problémáktól a hívő ember és annak gyülekezete teljesen mentes lehet. S azt sem gondoljuk, az országot érintő bajok, megállnának a parókiáink és templomaink küszöbeinél. Evangelikus gyülekezeteinkben egyaránt ott vannak a munkanélkülivé vált, reményvesztett

családapák és édesanyák. A lelkesekre fokozódó terhet ró, a növekvő bürokrácia, mi magunk sem vagyunk mentesek a megfáradástól. A lelkesi körökben megtapasztalható válások száma, ami ugyancsak azt mutatja, nem fordítunk kellő gondot saját mentális egészségünkre. Rosszul értelmezett és rosszul végzett, túlhajsolt szolgáltatnak gyakran válik áldozatává a családi béke.

A 2009. évtől kezdve ezért egy egészségügyi alkalmassági vizsgálat veszi kezdetét egyházunkban, amelyet a közegyház rendelt el és finanszíroz. Itt e felmérésben első körben a püspökök, esperesek, majd a többi évektől a lelkesek, fizikai, lelki és testi egészségének állapotfelmérését végzi majd el a kecskeméti központi katonai kórház szakszemélyzete.

A gyülekezeteink képviselői és a gyülekezeteink tagsága felé fordulva, kérem, segítsék az adminisztrációs munkát, és szabaddítsák fel lelkeszeiket arra a mások által el nem végezhető szolgáltatásokra, melyek a szentségek kiszolgálásából és az igehirdetés szolgáltatásából és a lelkek, pásztorolásából állnak.

A gyülekezetekben végzet szolgáltatásokról.

A bevezetőben említett, mesterségesen meggyengített társadalmi kohézió nehezebbé teszi a bajok átvészelését és az esetek felkarolását. A folyamatosan szűkülő anyagi források, az állami támogatások csökkenése rá kényszerít bennünket, a korábbiaknál takarékosabb gazdálkodásra. Gyakran említették, hogy a rendszerváltoztatásban azért voltunk, ilyen kárvallottak, mert az, felkészületlenül ért bennünket. Látásom szerint ugyanez a felkészületlenség jellemzi a hirtelen jött válság során gyülekezeteink többségét is. Vancsai József esperes helyettes úr által használt fogalmat had kölcsönözzem helyzetünk jellemzésére: „gyülekezeteink többsége intenzív osztályon fekvő beteghez hasonlít”, melyek csupán külső segítséggel képesek életben maradni. Vajon hogyan lehetnének mi magunk mások segítői, ha mi magunk is segítségre szorultunk?

A válaszkeresés során a 121. Zsoltár gyönyörű szavai jutottak eszembe. E zsoltárt leginkább akkor énekelték, amikor a fárasztó és megterhelő zárandokok vándorlásai, küzdelmeik során lélekben és valóságosan is feltekintettek a jeruzsálemi templomra, meglátva-felidézve annak szépségét és pompáját, Isten hatalmát és az ő dicsőségét így idézték fel: *Tekintetem a hegyekre emelem: Honnan jön segítségem? Segítségem az ÚRtól jön, aki az eget és a földet alkotta. Nem engedi, hogy lábad megtántorodjék, nem szunynyad őriződ. Bizony nem szunnyad, nem*

⁴ 2007-es adat i.m 493. o. Dr. Nemes Attila fecsegések, firkák, fehérben; idézi Jankovics Marcell

⁵ Itt a hiányzó két gyülekezet adatait a 2007. évi számmal vettem figyelembe.

alszik Izráel őrizője! Az ÚR a te őriződ, az ÚR a te oltalmad jobb kezéd felől. Nem árt neked nappal a nap, sem éjjel a hold. Az ÚR megőrzi téged minden bajtól, megőrzi életedet. Megőrzi az ÚR jártodban-keltesben, most és mindenkor.

(E zárandokszóltár megidézi bennem azokat a történelmi időköt is, amikor egy vasárnapi igehallgatásért akár több 10 vagy 100 Km-t is megtettek gyalogosan vagy lovas szekerekkel evangélikus őseink.)

Mintha csak erre rimélne előző évi vezérigénk: Jézus Krisztus mondja: Én élek és ti is élni fogtok. Jn 14, 19

Hogy élhessünk, és ezt küldetésünknek megfelelően mások segítségére és Isten dicsőségére tegyük, - meggyőződés - ahhoz előbb hitünknek kell még jobban megerősödni (gyülekezeti tagjainknak éppen úgy, mint lelkészeinknek).

Hinnünk kell, hogy az előttünk álló kihívások az egyház megerősödéséhez vezet(het)nek majd, és még inkább alkalmassá tesznek bennünket az örömmel végzett szolgálatra (- Szolgálatok az ÚRnak örömmel, Zsolt100, 2).

Amint az egykori zárandok oltalmat, segítséget, erőt várva, odatekintettek a templom hegye felé, nekünk is fel kell emelni végre tekintetünket. Felemelni Jeruzsálem mindenkor szent hegye felé, hogy az Újszövetség népeként a golgotai áldozatban megtisztulva, benne megerősödve, örömmel végezzünk e szolgálatot, amely gyönyörűség és könnyű iga. S így e szolgálatban örömmel legyünk képesek meghozni olyan áldozatokat, melyek sokaknak válik üdvösségére. E sokak között nemcsak a gyülekezeteinkhez elvileg odartozó rejtőzködő evangélikusokat értem, hanem az olyan embertársainkat is, akik (szolgálatainkat látva, igehirdetéseinket hallgatva) megragad majd, a Krisztusban rejlő vigasztalás és szabadság öröme.

Áldozatok meghozatalát is említettem. Pál apostollal szólva: ha tudtunk bővítködni, akkor tudnunk kell szűkölködni is. A folyamatosan csökkenő állami támogatások miatt, a jelenlegi nyugdíjrendszer nem fenntartható. Hogy a becsületesen végigszolgált évek után nyugdíjba vonuló lelkészeinknek legyen nyugodt biztonságot jelentő időskori ellátása, bevezetése elkerülhetetlen. Az viszont kérdés: Lesz-e belőle egy olyan szolidaritási alap, amelyben majd a tehetősebb és erősebb gyülekezetek a kicsiket támogatni tudják? Ez már nem is igazából közegyházi kérdés, sokkal inkább hitünk egy újabb próbája.

Az esperesi kar körén belül elkezdődött egy olyan gondolkodás, amely a bonyolult és költségesen fenntartható egyházi szerke-

zetet egyszerűsíteni szeretné, hogy folyamatosan csökkenő források terheit ne csupán a gyülekezetek és lelkészeik érezzék. A közegyház ésszerűsíteni kívánja a szolgálati gépkocsik üzemben tartásának költségeit. Ahol a gyülekezeti célú gépjárműhasználat gépjárművenként kb. havi 28 000 Km alatt van, ott, a közegyház segíti és szorgalmazza a lelkészek privát gépkocsijához juttatását. Ezzel csökkenteni kívánja a gyülekezetek és a közegyház kiadásait. Létrejött egy zsinati vizsgálóbizottság, amely az Országos Iroda működési hatékonyságát, annak költségeit és személyi állományát vizsgálja meg. Elindult egy jövőképtervezés, amely az épületközpontú gondolkodás helyett, a személyi fejlesztésekben és missziói programokban látja egyházunk megújulásának lehetőségét. A múlt rendszer egyházi bűneinek feltárását egy történészekből álló vizsgálóbizottság végzi, az első publikációk, szeptemberre várhatók.

Tudjuk, minden emberi próbálkozás jobbító szándékú változtatás, meddő próbálkozás marad Urunk áldása nélkül. Emlékünkbe idézve a 127. zsoltár 2. versének gondolatait, kérem gyülekezeteinkre és szolgátsainkra egyházunk Urának lelkeket megújító, megtartó áldásait.

Hiába keltek korán, és feküsztek későn: fáradtsággal szerzett kenyeret esztek. De akit az ÚR szeret, annak álmában is ad eleget.

Adja meg nekünk a gondviselés, hogy szerethető egyház legyünk az Ő szemében.

Személyi változások

Székesfehérvári gyülekezetből 2007 augusztusában Körmendi Petra beosztott lelkész, a Budapesti Egyetemi gyülekezetbe került, helyére az év őszén Pethő Judit ötödéves teológiai hallgató testvérünk került, aki az elmúlt évben gyülekezetének sok kérése és közbenjárása után, mint hatodéves hallgató végzi szolgálatát.

Születések:

Böjtös Attila és Fűke Veronika Boldizsár nevű második gyermeke

Süller Zsolt és Torma Villő, Lídia nevű harmadik gyermeke

Vancsai József és Kámán Kinga, Júlia Zsejke nevű harmadik gyermeke,

Elhalálozott

Elhunyt 2008. március 01-én Puskás János testvérünk a Pusztavám –Móri gyülekezetek nyugalmazott lelképásztora. Temetésén március 7-én a Zsid 5,7 igéjével kísérték el minden halandó útján: „Ő(Krisztus) testi élete idején könyörgésekkel és esedezésekkel, hangos kiáltással és könnyek között járult az elé, akinek hatalma van arra, hogy kiszabadítsa őt a halálból. És meghallgattatott istenfélmeért.”

Szarka István esperes

Folytatás az első oldalról

Jézus önleplező bemutatkozása által, mi is valljuk és is vallhatom: Jézus Krisztus az Úr. Nem az ember, nem a pénz, nem a tudomány, nem a bűn, és nem a halál az Úr, hanem egyedül Jézus.

Jézus önleplező bemutatkozása nyomán én is vallhatom: jó, az ő közelében lenni, boldogító, félelmeiktől szabadító élmény. Olyan jó, hogy az ember szeretné rögzíteni a pillanatot, szeretne be rendezkedni tartósan a megdicsőülés hegyének fölemelő élményében. Mennyi mindent tesz meg az ember azért, hogy ilyen boldogító, félelmeiktől szabadító pillanatok részeseivé legyen. És mennyi kudarc, mennyi keserves csalódás kíséri ezeket a próbálkozásokat. Pedig egyszerű: akkor jó nekünk, ha Jézussal együtt vagyunk. Az ő hiányát nem pótolja senki és semmi, Jézus nélkül az élet csúcán is boldogtalan az ember és pusztító félelmek rabja. Bennünket megelégtetni nem tud más, csak egyedül: Jézus. Mi mindig boldogulni akarunk, Jézus azonban többet ad ennél: az ő közelében valóban boldogok lehetünk. Ahogy Clarvauxi Bernát gyönyörű Krisztus – himnuszában írja:

Jézus édes emlékezet

*Te adsz szívünknek örömet,
se méz s semmi nem lehet,
jelenlétednél édesebb.*

S, hogy hogyan juthatunk el ide? Hogyan láthatjuk meg Jézus dicsőséges hatalmát? Hogyan élhetjük át boldogító közelségét? Akkor, ha a hegyen megszólaló égi hangra hallgatunk mi is, és Jézust hallgatjuk, egyedül őt. Ne a magunk érzéseire hallgassunk, hanem arra, amit mond. Szívleljük meg amit mond, és aszerint rendezzük át életünket. Jézust nem lehet mindenütt hallgatni, az utcán nem hallatja szavát és nem kiabálja túl az élet zaját sem! Fel kell mennünk nekünk is arra a „hegyre”, és meghallgatnunk, meglátnunk őt a megdicsőülés hegyének fölemelő fényében. Nagyhét közeledtével mi is fölme gyünk talán egy „hegyre” egy másfajta hegyre, a Golgota hegyére, ahol láthatjuk, és hallhatjuk Krisztus megrendítő szenvedését és halálát. Itt talán sötét fellegek takarják el a megdicsőülés hegyének Krisztusát, mégis próbáljuk meglátni őt mindkét hegyen, ahogy rátekinünk Krisztusra! Ó, bárcsak beleszépülnénk ebbe a látásba, s lehullana rólunk, mindaz, ami rúttá és torzzá tett bennünket! Ámen.

*Bajuszné Orodán Krisztina
nagyvelegi lelkész*

Gyülekezetek az egyházmegyei felügyelő szemével

Bakonyszombathely:

Fiatallak, szépen gyarapodó család. Helyettesítéssel megterhelt szolgálat. Előremutató szociális tervek. Kiegyensúlyozott gazdálkodás. Egyik hosszútávú feladat, a lelkész megtartása.

Gyermekjóléti és családgondozó szolgálat kialakítása.

Bakonycsernye:

Esperesi és helyettesítési feladatokkal terhelt lelkész. Hatékony és jó segítségekkel. A megye legnagyobb gyülekezete. A megye egyetlen Evangélikus óvodája. Jól szervezett rétegalkalmak. A második lelkészi állás teljes állásban való megszervezésének szükségessége. **Jól kialakított és kihasznált infrastruktúra.**

Bokod:

Épületeiben és hitéletében megújult, fejlődő közösség. Nagy kérdés és feladat a helyben lakó lelkész. Anyagi megerősödés. Világos elvárások a szolgálattal kapcsolatban. Helyi segítők aktivizálása. A kiöregedő tisztségviselők pótlása.

Egyértelműen megfogalmazott gyülekezet-stratégia.

Csákvár-Csabdi-Bicske:

Sok épülettel megáldott kis létszámú gyülekezetek. Amely épületek részben a fennmaradást segítik. Létszámahoz képest, intenzív egyházzenei élet, hatékony hitoktatás. A gyülekezetek között szorosabb együttműködésre lenne szükség. Pünkösdi hétfőn jól sikerült egyházmegyei nap Bicskén. A jelenlegi lelkész 6 éves szolgálatának meghosszabbítása.

Zenei élet, hitoktatás.

Esztergom:

Örvendetes családi esemény és várhatóan további családi örömök a lelkész lakban. Hosszú évek hibáinak korrigálása úgy épületekben, mint gyülekezetszervezésben és alkalmakban. Kiemelkedő anyagi tehervállalás a gyülekezeti tagok részéről. Szükséges a szóróanyagban élők felkutatása és gondozása.

Összefogás helyben, a központi segítségekkel való élés felkutatása és igénybevétele.

Hánta-Ászár-Kisbér:

A felújított hántai parókia kihasználtságának mielőbbi megoldásával esetlegesen egy helyben lakó szolgáló beállítása. Természetesen a bakonyszombathelyi gyülekezeti szolgálat az esetleges kilövellés vagy visszaönlőssodás miatt nem szenvedhet anyagi csorbát. Az ászári ingatlanok rendezése és a templom felújítása a közeljövő mielőbbi feladata. Esetleg Vértesszentkő hely betagozódása is megfontolandó.

Szinte a szóróanyagból az önállósodás felé.

Komárom:

A nehéz ingatlan felújítási folyamat vége felé a kiegyensúlyozott gazdálkodás és a gyüleke-

zeti élet lendületbe hozása lehet a cél. A szóróanyagban több evangélikus él mint Komáromban. Az ő felkeresésük és pártolásuk sok energiát, és munkatársat igénylő feladat. Örömteli, hogy a határon átnyúló szolgálat is kapott némi anyagi elismerést.

Az énekkar összetartó ereje. Bajban ismer-szik meg a barát és a testvér.

Lajoskomárom:

Az egyházmegye egyik legbiztosabb pillére. A szépen fejlődő Szeretetotthon. A stabil gazdálkodású gyülekezet. Kiemelkedő zenei élet. Keveset hallunk és tudunk az Enyingi gyülekezetéről. A gyülekezet területén élő lelkész szolgálatának egyházmegyei „hasznosításának” lehetőségei.

A szeretetotthon mint a megye szociális el-látó rendszerének központja és motorja.

Nagyveleg:

Talán az idén a templomfelújítás is a célba ér. A gyülekezet és a kastély egymásra utaltsága. Az elöregedő, fogyó településen egyre nehezebb a gyülekezet anyagi fenntartását megoldani. Esetlegesen egy gyülekezeti határ átszervezésével hosszabb távra megoldást keresni. A kastély sem helyi, sem megyei erőből nem tud megújulni, fejlődni. Meg kell találni a nyitási lehetőséget.

Hittanoktatás, bábcsoport.

Oroszlány:

A templom felújításának egyre közelebb feladata nem kis terhet ró a gyülekezetre, és annak vezetőségére. A különböző csoportok között meglévő, tisztázatlan, kibeszéltetlen, múltba nyúló feszültségek mielőbbi kezelése talán megoldás lehetne a gyülekezet anyagi erejének csökkenésére is.

A nagy múltú, és méltán elismert énekkar nemcsak a megye hanem az országos egy-ház kiemelkedő együttese.

Pusztavám-Mór:

A gyülekezet valamikori létszáma sajnos csak a nyilvántartásokban mutatkozik meg. A sok terhet jelentő épületek karbantartása és felújítása, egy egységes gyülekezetet és vezetést igényelne. Hosszú távú tervek készítése úgy épületek, mint gyülekezet tekintetében nagyban segítené a problémák leküzdését.

A tradicionális gyökök megtartó erejének példája.

Sárbogárd-Sárszentmiklós:

Talán az egyik legnehezebb és egyben legreménytelibb helyzetben lévő gyülekezet. Az új gyülekezeti központ építésének elindulásával beérni látszik az a több éve tartó gyülekezet-építő folyamat, mely nemcsak a lelkészcsalád méltó lakhatási körülményeit oldja meg, hanem a két gyülekezet résznek kínál fenntartható közösségi tereket is. Emellett elismeréssel kell szólni a Sárszentmiklósi parókia felújításáról és az ott végzett szép munkáról is.

Gyülekezetépítés, felnőttképzés.

Súr:

Ismét egy frissen elkészült parókia amely várja a lakóját. A gyülekezeti ház a 14 szálláshellyel kiválóan alkalmas gyülekezeti kiscsoportok, presbitériumok pár napos konferenciájára, csendesnapjára. A helyben lakó lelkész meglepte nem csak a gyülekezetnek jelentene nagy előre lépést, hanem az esperesi szolgálat terhei is nagymértékben csökkennének.

Gyülekezeti önállóság, pályázatok.

Szák-Szend:

Talán a közelmúlt társulása még nem történt meg ténylegesen a híveknél minden tekintetben. Azonban az látszik, hogy a két gyülekezet rész egymásrautaltságában nem tud egymás nélkül működni. A jelenlegi helyettes szolgálatot mindenképpen köszönettel kell illetni, azonban a helyben lakó lelkész hiánya a közeljövő megoldandó feladata.

Az elmúlt évek pályázata. (parókia, orgona)

Székesfehérvár:

Talán a legnagyobb szóróanyaggal, és a legtöbb istentiszteleti alakkal rendelkező gyülekezet. Ehhez mérten állították fel a második lelkészi állást, amit azonban még nem sikerült betölteni. Sok tekintetben számíthat a gyülekezetre és annak közösségi házára az egyházmegye, de ugyanez elmondható a gyülekezet tagjairól is. A Fehérvárcsurgói filia terveinek megvalósulása a közeljövő feladata, de ezzel is összefügg a második lelkészi állás betöltése.

Ifjúsági munka, zenei élet, jól strukturált gyülekezetvezetés, munkatársi gárda.

Tata:

Az egyik legkisebb önálló gyülekezet. Köszönhető ez az egy főre jutó kiemelkedő anyagi tehervállalásnak. A városban és a környéken élő evangélikusok felkutatása folyamatos feladata a gyülekezetnek. A szépen kistemplommá átalakított gyülekezeti ház vonzó nem csak az evangélikusok számára is.

Gyülekezeti honlap,(napi ige) magas színvonalú újság, kiadványok.

Tatabánya:

Régóta húzódozó templomépítő és ingatlanrendezési tervek. A többszöri lelkészváltás utáni munkás hétköznapi. Erőgyűjtés a kész tervek megvalósításához. Orgona felújítás.

Precíz lelkészi hivatal. A modern technika adta lehetőségek jó kihasználása. Hitoktatás.

Tordas-Gyúró:

Ennél a gyülekezetnél is a viszonylag friss társulása az egymásrautaltságban mutatkozik meg. A Tordasi lelkészlakás és a Gyúrói parókia felújítása, hasznosítása mind a gyülekezet hosszú távú érdekeit, terveit szolgálja.

Gyülekezeti diakónia, munkatársak szolgálatba állítása, ifjúsági munka.

Folytatás a nyolcadik oldalon

Jézus világ Megváltója

Igehirdetés 2009. március 29-én Böjt 5. vasárnapján

Nagy Gábor

Kegyelem Néktek és Békesség Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól! Ámen

Hallgassa meg a gyülekezet Isten igéjét, amint azt megírva találjuk a Zsidókhoz írt levél 2,10-15-ben a következőképpen:

Mert az volt méltó Istenhez, akiért van a mindenség, és aki által van a mindenség, hogy őt (Jézus Krisztust), aki számtalan fiát vezet dicsségre, üdvösségük fejedelmét szenvedések által tegye tökéletessé...

Keresztyén gyülekezet, Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban. Minden vasárnap elhangzik ez a mondat, ez a megszólítás, és már fel sem tűnik a megszokott liturgikus kifejezések között. Pedig egyáltalán nem mellékes, nem elhanyagolható üzenetet hordoz. Mit jelent az, hogy testvérek vagyunk az Úr Jézus Krisztusban?

A testvériség fogalmát már sokan sokféleképpen felhasználták. Gyakran előkerül társadalmi kérdések kapcsán, szegény országok megsegítésében, vagy akár szabadságharcokban. Előkerült az 1848-as forradalomban is, ahol a különböző néprétegek, különböző származásúak, illetve különböző vallási felekezethez tartozók egyenrangúságát és egymáshoz való békés viszonyát fejezte ki. Bár ez utóbbi egy pozitív példa, hiszen akkor valóban törekedtek mindezt megvalósítani, de legtöbb esetben mégis csak üres szólam marad. A jobb helyzetben és a többségben lévők általában nem vállalják a testvériséget a szegényekkel, rászorulókkal, a kisebbségekben élőkkel.

Családokon belül is megfigyelhető néhol, hogy a jobb módú testvér eltelve attól, hogy felküzdötte magát egy magasabb szintre, mint ahonnan elindult, már nem

szívesen vállal közösséget az egyszerűbb, szegényebb, képzetlenebb testvéreivel. Vagy ha a családban van egy alkoholista, egy törvénytelen úton járó, vagy más miatt erkölcsileg elítélhető rokon, akkor a többi testvér számára könnyen válhat kínossá ez a rokonság, és inkább kerülnek azt az embert.

Mai igénk arról tesz tanúbizonyságot, hogy Jézus az embereket testvéreinek vallja. Az Atya Isten Fia, Jézus Krisztus testvéreinek nevezi a bűnös, a gyenge, a gonosz, az istentelen embert.

Azt az embert, aki már teremtése után nem sokkal ellene fordul Alkotója szavának. Hát mi ez, ha nem ugyanolyan kínos rokonság, mint amiről az előbb szoltunk? Jézus mégis vállalja ezt, sőt ő maga nyilatkoztatja ki. Testvérek vagyunk, hiszen ugyanazon Atyától származunk, bár eltérő módon: Ő közvetlenül, mi pedig a teremtésben.

Ebben a testvériségben eltérőek a szerepek. Az ige szerint Jézus a megszentelő, mi pedig a megszenteltek. Mondhatni, ő a nagytstvér, aki a fiatalabb előtt jár, figyel, vezet és oktatja, mi pedig követjük őt. De nem csupán felnőtt viselkedésre, vagy bölcsességre akar tanítani minket. Féltre értjük Krisztust, ha csak ennyit látunk benne: egy bölcs tanítót, egy híres filozófust, aki segít erkölcsi értékrendünk kialakításában. Igénk nem mond kevesebbet róla, mint hogy Jézus az „üdvösségük fejedelme”, aki Istennek számtalan fiát vezet dicsségre. Mennyei nagytstvérünknek tehát nem kisebb a célja, minthogy minket az örök életre, az üdvösségre vezessen.

Ez az út nem a dicsséges hadvezérek és uralkodók nyomán halad, akik fényes, de múló dicsséget szereztek. Jézusnak először le kellett tennie isteni dicsségét és testté, valódi emberré kellett lennie. Érdekes belegondolnunk milyen nagy veszteséget jelentene számunkra lemondani arról a dologról, ami nekünk a legdrágább és a legértékesebb. Jézus számára még inkább óriási volt a veszteség: mennyei méltóságát feladta és halandóvá vált. Ezután pedig itt a földön nemhogy megbecsüléssel és ünnepléssel, hanem megvetéssel, szenvedéssel, végül pedig a kereszthalállal kellett szembenéznie. Az ige szerint mindezt azért, hogy tökéletesen betölthesse megváltó munkáját.

Emberré válás és kereszthalál. A korai

egyházban és az egyháztörténet későbbi évszázadaiban is sokaknak ez a két esemény botrányosnak számított Krisztussal kapcsolatban. Megütköztek rajta, hogy a Szent, a Megváltó, az Isten Fia miként is lehet részese ezeknek. Nem tudták összeegyeztetni az isteni dicsőséget a fájdalommal, a kosszal, a vérrel, a kínhallal. Voltak teológusok, akik próbálták ezt úgy magyarázni, hogy csak látszat testben volt jelen az Úr, hogy nem is voltak valódi testi érzései, nem voltak fájdalmai. Vagy éppen hogy eredetileg nem is volt Isten Fia, csak egy tökéletes ember, akit csak később fogadott Fiául az Isten. Mind hiábavaló próbálkozások arra, hogy az igazságot megkerüljék. A Szentírásból egyértelműen kiderül, hogy amit az ember elképzelhetetlennek tart, azt az Úr megtette: a valódi Isten Fia valódi emberré lett és valódi testben, valódi érzéseket és érzelmeket élt át. Valódi öröme és bánata volt, valódi fájdalmakat szenvedett el, és valódiában meghalt nagypénteken.

Manapság ez már valahogy elvesztette botrányos, megütközést keltő voltát számunkra. Természetesnek vesszük megváltottságunkat, és elfeledkezünk arról, milyen szörnyű áldozattal járt mindez. A keresztből ékszer lett, az aranyozott feszület az oltár dísz. A valódi megütközésnek sokszor csak annyi a jele, hogy nagypénteken az oltárterítő a megszokott élénk, szép színek helyett feketébe, a gyász színebe öltözik, így emlékeztetve minket Krisztus halálára.

Krisztus követőiként nem csak a betlehemi gyermeket, a kánai menyegzőn ünneplő, a tanítványai körében tanító és gyógyító, a feltámadott és újra élő Megváltót kell látnunk, hanem ezek mellett az emberek kezébe esett, vérző, keresztre feszített Megváltót is. Jó példa erre a sokak által túlzóan brutálisnak és véresnek ítélt Passió című film. Bár ez valóban sokkolóan mutatja be a szenvedést, mégis talán helyesen felkelti bennünk a megütközést Jézus szenvedése láttán. Talán helyesen ellensúlyozza a kékszemű, szép arcú, díszes ruhába öltözött Jézus-ábrázolásokat.

Nem szabad tehát belenyugodnunk a keresztre, a Luther által is sokat hangoztatott kereszt botrányába!

De miért is volt szükség minderre a szenvedésre? Hát nem lett volna megváltásunknak egyszerűbb és fájdalom-

mentesebb útja? Krisztus váltságművének az volt a célja, hogy az emberiség bűneire megszerezze egyszer és mindenkorra a bocsánatot. A bűnök büntetését pedig valakinek muszáj elhordoznia: ezt a szerepet vállalta magára Krisztus, mikor mindannyiunkért meghalt. Éppen ezért minden átok és minden szenvedés, mindaz, ami olyan fájdalmas és kínokkal teljes körülmény volt a halálában, egyedül emberi bűneink következménye, amelyet mind magára vállalt.

Ki kell itt hangsúlyozni, hogy mindezt elvállalta. Ez azt jelenti, hogy nem csupán sodródott az eseményekkel, melyek ehhez a tragikus véghez vezettek. Nem is arról volt szó, hogy forradalmárként dacolni akart a fennálló renddel és hagyományokkal, és saját mozgalmat vezéreként mártír akart lenni. Istentől kapott küldetését önként vállalta el. Így lett Isten fiaként és az emberek testvéreként áldozati bárányja.

Bűnösök közé sorolták és gonosztevőkkel együtt végezték ki. A Szent és a bűntelen átkozottá, az emberektől is, az Atyától is elhagyatottá lett a Golgotán. Emberileg ez teljes vereségnek számít. Viszont mi tudjuk, hogy megváltásunk szempontjából éppen ez volt a Krisztus diadala. Igénk ezt írja: „halála által megsemmisítse azt, akinek hatalma van a halálon, vagyis az ördögöt”. Az emberi látszat és a hitbeli tartalom e kettősségéről szól Énekeskönyvünk 191. éneke is: „Jézus, világ megváltója, Üdvösségem megadója, Megfeszített Isten Fia, Bűnömnek fán függő díja”. Meghalt tehát a bűntelen, hogy a bűnösök élhessenek, és legyőzte evvel az életet megrontó Gonosz hatalmát.

A Gonosz legyőzése nem jelenti azt, hogy életünk és egész világunk mentes lenne immár minden bűntől, szenvedéstől és katasztrófától. Legyőzetett ugyan, a sorsa már megpecsételődött, de amíg tart a földön az élet, addig még gyakorolja hatalmát. Isten útjáról letérítő, kísértő, pusztulásba vivő munkáját a mai napig folytatja, de ezen mennyivel inkább felülemelkedik a Krisztusban kapható új élet lehetősége, az Istenben bízó és a segítséget, áldást tőle váró élet. Ebből a szempontból tényleg azt mondhatjuk, hogy csak az utolsókat rúgja a Kísértő: hogy is lehetne a bűn korlátlan hatalmának és győzelemének nevezni, ha egy bűnös elbukásra Isten előtti bűnbánó szív és őszinte imádság az ember reakciója. Ha egy tévelygő és nagy mélységeket megjárt élet végül is az Úrhoz talál. Be kell látnunk, hogy nem vagyunk mentesek a bűntől, de

egyértelműen van belőle kiút, van segítség.

Elkészült a menekülési útvonal, a szabadulás terve, amely által felszabadulhatunk a félelmek alól, az önzésből, a szeretetlenségből és boldog lehet az életünk már itt a földön, reményt és erőt kaphatunk. Ez a boldogság nem csak a hétköznapi viszonyaira igaz, hiszen Krisztusban megszabadulhatunk a végesség, a halál zsákutcájának csapdájából is. Istent nem ismerve az ember fél a haláltól, és vagy mindent megtesz, hogy kikerülje azt, vagy éppen beletörődve az elkerülhetetlenbe minél inkább siettetni a véget.

Szép kifejezése nyelvünknek a „halált megvető bátorság”. Krisztus megváltását elfogadva és benne élve ezzel a bátorsággal élhetünk, amely bár tisztában van a földi élet végével, de tudja azt, hogy odaát az örök élet, az örök boldogság, Istennel való közösség várja. Így már nem kell, hogy megkötözzön minket az elmúlás feletti félelmünk, helyére az Istentől kapott üdvösség bizonyossága léphet.

Összefoglalva tehát Jézus Krisztus, aki egyrészt Urunk és Megváltónk, egyben a testvérünk is: a mennyi Fivérünk az Atya színe előtt. Őbenne lehetünk gyermekek, és így egymásnak is testvérei. Testvérei egymásnak a Jézus Krisztusban. Mennyivel több ez, mint egy távoli ismeretség, mint egy jó szomszédi viszony, mint egy haver a munkahelyről vagy az iskolából. Egészen mást jelent ez, mint a megszokott családi és rokon kapcsolat. Testvérként együtt állunk meg Isten színe előtt, együtt imádkozunk, együtt hallgatjuk az ígét, együtt vagyunk részesei a megváltásnak, a keresztség és az úrvacsora szentségének. Nem könnyű ez a testvériség, hisz annyira különbözőek vagyunk. Más-más családi háttér és szokások határoznak meg, különböző generációk vagyunk együtt a gyülekezetben, és még sorolhatnánk, mennyi minden elválaszthat. Mégis a közös nevezőnk, hogy egyek lehetünk az Úrban, aki mindannyiunkért eljött, aki emberré lett és szenvedésével mindenkiért közben járt az Atyánál, mert testvéreiként szeret minket.

Őreá tekintve legyünk hát építői és fenntartói közösségünknek, melyről Jézus is azt mondta: „Arról fogja megtudni mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha szeretitek egymást.”

Legyen így mindannyiunk életében, Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Ámen

Nagy Gábor ötödéves teológushallgató

Joseph von Eichendorff

Tavaszi éj

*Vadmadarak vonulása
hallatszott a kert felett.
Ez a tavasz híradása:
ébred már a kikelet.*

*Ujjongnék, meg sírni vágyom:
mintha álom volna csak!
Szobámba a holdsugáron
rég csodák szállanak.*

*Hold és csillag, s szenderegve
azt susogja a mező,
csalogányok zengik egyre:
a tied, a tied ő!*

Victor Hugo

A vetés évszaka. Este

*Ez már az alkonyati óra.
Nézem a kapu küszöbén:
a végső munkafordulóra
hogy hull a végső, esti fény.*

*Az árnyék-mosta nagy mezőben
vén embert látok, rongy-ruhást,
barázda-hosszat hinti bőven
az eljövendő aratást.*

*Hatalmas, fekete alakja
a földeknek fölébe nő,
s a bizonyosság átítatja,
hogy hasznosan fut az idő.*

*Lép, lép a tág síkon keresztül,
nagy, széles ívben szór magot,
keze nyílik, majd újrалendül –
titkos tanú, én hallgatok,*

*amíg az est, fátylát kibontva,
a felmorajló árnyon át
beleírja a csillagokba
a magvető mozdulatát.*

KEDVES OLVASÓINK!

Húsvéti számunkban az ünnep méltóságához mértén több lelki jellegű írást olvashatnak. Egészen pontosan két igehirdetést. Egyik az elmúlt hónapban hangzott el, Nagyvelelen az egyházmegyében szolgáló lelkészek munkaközösségi ülése előtt. A vendéglátó gyülekezet pásztor, Bajuszné Orodán Krisztina a Jézus Krisztusban való szépségről beszélt, s most is a benne való gyönyörködés mikéntjéről gondolkodtatja el lapunk olvasóit. A másik igehirdetés böjt ötödik vasárnapján gyülekezeteink szószékjein hangzott el, amikor Nagy Gábor ötödéves teológus hallgató a lelkészképzés megsegítése érdekében végzett közöttünk szolgálatot.

Lapunk hasábjain olvashatják az esperesi jelentést mely hagyományosan két részből áll. Az első felében először azt az általános helyzet-értékelést olvashatják el, melyről minden évben számot adnak az esperesi jelentések. Ez alkalommal kedves olvasóink visszatekintést is kaphatnak a rendszerváltás utáni húsz év jellemző folyamatairól. A gazdasági válság kapcsán a kapitalizmus működési módjáról és hatásairól olvashatnak értékelést. Az írás második felében Mészáros Tamás egyházmegyei felügyelő úr az egyházmegye gyülekezeteinek helyzetéről ad értékelést. Óvodánk és gyülekezetünk aktuális életéről képes krónikával számolunk be. A megjelenő versek válogatását e számunkban szintén Simek Valériának köszönhetjük. A tördelés, szerkesztés munkáját alkalommal is Csernyin Sándor végezte, a locsolóvers gyűjtését is neki köszönjük. A húsvéti hitben megáldott ünnepet, megerősödött hitet, valamint örömteli olvasást kívánunk minden kedves olvasónknak

A barcsi kirándulás

Bakonycsernyéről 2009. március 27-én indultunk kora reggel. Az út nagyon kellemes volt. Az autóbusszon az otthonról hozott süтик kínálgatását követően, sokak nagy öröme áhítat is helyet kapott.

Sokan nem jártak még, a somogyi erdős tájon, de a mondást ők is alátámaszthatják: „Erdő van a Somogyban, vagy Somogy van az erdőben.”.

A Zselici dombságon keresztül vezetett utunk. Majd Szigetvárra érkezve megnéztük a török Szuleimán szultán sírját és a tiszteletére állított szobrot. Mellette ott volt Zrínyi Miklós szobra is!

A vár mellett elsétálva megsejleltük a közelben csobogó Almás patakot. Szigetvár belvárosában egy török dzsámiból átalakított katolikus templomot néztünk meg, melynek kupoláját egy gyönyörű freskó díszíti. Dorffmeister István festőművész alkotásán megörökítette a város történetét. Szuleimán szultán és Zrínyi Miklós hős várvédő halálát, valamint a vár bukását és visszafoglalását.

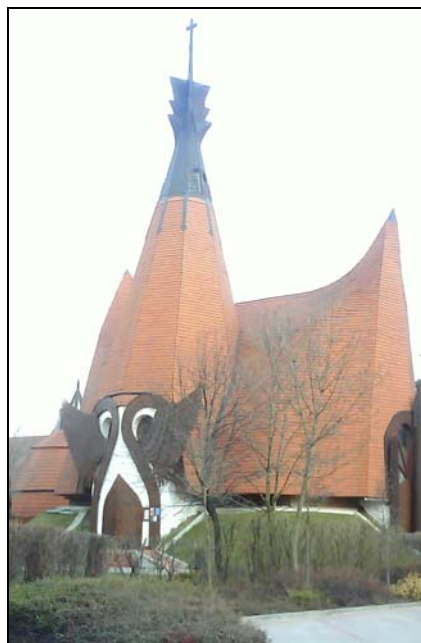

Kedves idegenvezetőnk Szomor Ferenc mindent elmondott és megmutatott, ami érdekes a város történetét illetően.

Délben tovább indultunk Barcsra, majd megérkezve a Barcsi Gyógyfürdő és Rekreációs Központban öt óráig fürdöttünk.

A fürdés után elfoglaltuk a szállást az Erdészeti és Vízügyi Szakközépiskola szépen felújított kollégiumában. A vacsorát követően hét óráig mindenki azt csinálhatott, amit akart. Hét órákor ugyanis a nap záróakkordja, az esti áhítat következett, ahol találkozhattunk a barcsi gyülekezet tagjaival. Másnap reggel ismét fürdöttünk, illetve aki akarta megtekinthette a várost vagy más programot talált ki magának.

A finom ebéd elfogyasztása után élményekben gazdagon hazaindultunk, Siófokon megálltunk és megszejleltük a Makovecz Imre által tervezett templomot. Sajnos csupán kívülről.

Majd hálaadó énekkel érkezünk haza.

Szarka Orsi, Szarka István

Folytatás az ötödik oldalról

Tisztelt Közgyűlés, Kedves Testvérek!

Az elhangzottakból is talán kitűnik, hogy a gyülekezetekben folyó munka és aktivitás helyben dől el. **Az egyház a gyülekezetekben él!** Mindennek ezt kell szolgálni. Országos egyháznak, egyházmegyének, kerületnek, püspöknek, esperesnek, egyházmegyei felügyelőnek, számvézőszéknek, gazdasági bizottságnak stb.

Azonban ezek a segítségek csak akkor tudnak hatékonyak lenni, célba érni, ha helyben meg van az akarat, az összefogás. Világos tervek kerültek megfogalmazásra rövid és hosszú távon. Úgy ingatlanok, mint gyülekezeti alkalmak, szolgálat tekintetében. Ehhez az egyházi struktúra csak esetleg szervezeti keretet, szervezetséget tud adni. Információkat, anyagi segítséget, képzéseken való részvételi lehetőséget, az összetartozást segítő találkozási lehetőségeket. De ez mind-mind a gyülekezeti szolgálat fejlődését, új utak keresését, a töltekezés és megfrissülés lehetőségét kínálják, amit helyben kell megvalósítani. **A gyülekezeti autonómia az ezirányú felelősségre is vonatkozik.** A gyülekezeti élet, a hívek aktivizálása, nem a szervezet feladata és része, az csak a keret, ha jól működik.

Ehhez, hogy az egyházmegye jól működjön, meggyőződése, hogy egy jó csapat áll rendelkezésre, akiknek szeretnék ezúton köszönetet mondani munkájukért. Talán nem mondok újat, ha megemlítem, hogy általában olyanok vállalnak egyházi közszereplést, akik saját gyülekezetükben is fontosnak tartják a szolgálat aktív segítségét. Így kétszeres köszönet illeti azokat, akik az egyházmegyénél is ezt elvállalták, és végzik. A gazdasági bizottság precíz előkészítéseit. A munkaági vezetők sokszor nehéz falakba, passzivitásba ütköző erőfeszítéseit. Szarka István esperes úr többrétű helytállását, Szarka Éva sok-sok adminisztratív segítségét.

És nem utolsó sorban Kissné Kárász Rózsa minden feladatban az ügy, és az abban tevékenykedők mellé állását.

A gyülekezetekről minden teljes összegben és határidőre beérkezett! Ezért pedig a gyülekezeti pénztárosok mellett köszönet illeti Kadlecsik Árpádné, Gyöngyikét, akinek ez sok telefonjába és rábeszélésébe került.

Mészáros Tamás Egyhm. felügyelő

Óvodánk életéből

Farsang

Óvodánkban hagyományainkhoz híven idén is „elbúcsúztattuk” a telet, megrendeztük a farsangi mulatságot. A gyerekek izgatottan várták, hogy milyen meglepetésben lesz részük a mai napon.

Nagyon megörültek a vidám bohóc érkezésének. Vicces és érdekes műsorral szórakoztatta a gyerekeket, melyben óvodásaink aktívan részt vettek: lufit fújtak, kötélén táncoltak stb. Ráadásként zenés műsorral örvendeztettük meg óvodásainkat. Óvodánk apraja-nagyja és mi felnőttek is szebbnél-szebb jelmezekben vigadtunk, táncoltunk a délelőtti folyamán. Köszönjük a kedves szülőknek a finom süteményt, szörpöt.

Megemlékezés Március 15-ről, nemzeti ünnepünkről

Úszás

2009. március 11-től a nagycsoportos, illetve a középsős korú gyermekek részére úszás-oktatást szerveztünk. Április végéig, hétfőnként és csütörtökönként visszük a gyerekeket a móri uszodába. A gyermekek hétről-hétre egyre ügye-

sebbek, lelkesebbek. Változatos eszközök használata közben ismerkedhetnek meg óvodásaink az úszás alapjaival.

Nyitott nap

Március 27-én játékos ismerkedő délutánt tartottunk az óvodába készülő kisgyermek részére. A beiratkozás március 30-31-én volt, de egész év folyamán szeretettel várjuk az érdeklődő gyermekeket és szüleiket, felekezeti hovatartozás nélkül.

Színház

Május 07-én ismét megtekinthetjük a Pegazus Bábszínház színvonalas előadását Székesfehérváron.

Családi nap Kisgyónban

Az idei évben is szeretettel hívjuk és várjuk óvodásainkat és családjaikat, a május 23-án megrendezésre kerülő „Családi napra”, ahol tartalmas és színes programok várnak mindenkire.

Evangelikus Óvoda dolgozói

ALKALMAINK**Istentisztelet:**

Minden vasárnap Súron 9.00-kor, Bakonycsernyén 10.30-kor. Minden hónap első vasárnapján úrvacsora.

Szórvány istentisztelet:

Minden hónap első vasárnapján: Bodajkon 15.00, Ácsteszéren 16.30-kor.

Bibliaórák:

Hétfőn a Béke-telepen 16.00-kor

Csütörtökön a lelkesi hivatalban 17.00-kor

Énekkari próbák:

Örömhír kórus: csütörtökön 18.00 órától

HÚSVÉTI ÜNNEPI ALKALMAINK

Időpont	Alkalom
B A K O N Y C S E R N Y E	
Április 9-én 17.00 (Nagycsütörtök)	Istentisztelet a templomban úrvacsorával
Április 10-én 10.30 (Nagypéntek)	Istentisztelet a templomban úrvacsorával
Április 12-én 10.30 (Húsvét vasárnap)	Istentisztelet a templomban úrvacsorával
Április 13-án 10.30 (Húsvét hétfő)	Istentisztelet a templomban úrvacsorával
S Ú R	
Április 10-én 9.00 (Nagypéntek)	Istentisztelet a templomban úrvacsorával
Április 12-én 9.00 (Húsvét vasárnap)	Istentisztelet a templomban úrvacsorával
Április 13-án 9.00 (Húsvét hétfő)	Istentisztelet a templomban

ANYAKÖNYVI HÍREK**A KERESZTSÉG SZENTSÉGÉBEN RÉSZESÜLTEK****BAKONYCSERNYE**

 Molnár Bulcsú, Molnár Botond; Molnár Lajos és Kapu Bernadett gyermeke.

SÚR

 Vincze Nóra, Vincze László, Sógorka Andrea gyermeke.

**A FELTÁMADÁS REMÉNYSÉGÉBEN
KÍSÉRTÜK UTOLSÓ FÖLDI ÚTJÁRA****BAKONYCSERNYE**

✝ **Nyoma József** 80.

✝ **Nochta Józsefné** 72.

✝ **Iványi Sándor** 61.

✝ **Albert Elekné** 83.

✝ **Papp Sándorné** 78. Városlőd

✝ **Wittmann László** testvérünket 61 éves korában

SÚR

✝ **Sógorka Lászlóné** 76.

✝ **Takács Barnabás** testvérünket 51 éves korában

Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg, mert megnyugosznak fádadozásaikból, és cselekedeteik követik őket

FELHÍVÁS!

Húsvéti ünnepünk után két hétig természetbeni és pénzbeli gyűjtést rendezünk az Evangelikus Teológus Otthon javára. Elsősorban a környékbeliekkel, de mindenki számára lehetőséget kínálunk, hogy a gyűjtésben részt vegyen. A terményeket és pénzzadományokat Bakonycsernyén és Súron a Lelkesi Hivatalba kérjük elhozni. Köszönettel: az egyházközségek vezetősége.

LOCSOLÓ VERS

Locsoló verset

Mondok most el nektek,

Mit Édesanyámtól

Tanultam, mint gyermek.

De mint a cserépnek

Darabja elveszett,

Kiegészítettem

A hiányzó részeket

Gyászt öltött magára

Az egész természet,

Midőn Krisztus urunk

A keresztfán vérzett.

Jámbor tanítványai

Zokogva siratták,

Midőn a jó gyermek

A jó édesanyát.

A meghalt testet

Keresztről levették,

Gyócsba tekerték,

Sziklába temették

A katonák, kik

Jézust megfeszítették,

A síró asszonyokat

Vízzel szétkergették.

Harmadnap múlva

Megnyílt a sír szája,

Kilépett belőle

Az élet királya

Ezzel mutatta meg,

Lesz még feltámadás,

Lesz még a síron túl

Örökké valóság.

Posta vagyok, posta,

De régen siettem,

Mózes seregéből

Hozzátok érkeztem.

Nem jöttem egy napra,

Se nem egy órára,

Engedelmet kérek

A locsolkodásra.

A Bakonycsernyei Evangelikus Egyházközség
kiadványa

Bakonycsernye Dózsa Gy. u. 1

Tel/Fax: 22-592-000

Mobil: 06-20-9815923; 06-20-770 3008

Email: istvan.szarka@lutheran.hu

Felelős kiadó: Szarka István esperes

Számítógépes szerkesztés:

Csernyin Sándor

Email: csernyin@freemail.hu

Web cím: <http://bakonycsernye.lutheran.hu>